

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/446/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110220720
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7110220720.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v pracovnoprávnej veci žalobcu: G. B., nar. XX.X.XXXX, bydlisko L. M. XX, Q., zastúpeného advokátom JUDr. Jaroslavom Belkom, Fedákova 6, Bratislava proti žalovanému: ALFABAL, s. r. o., IČO: 36 215 414, Holubyho 12, Košice, zastúpenému advokátom JUDr. Vladimírom Habiňákom, Hviezdoslavova 7, Košice, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, o trovách konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 27.8.2015 č. k. 17C/171/2010-239

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom z 8.7.2014 č. k. 17C/171/2010 - 195, ktorý právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo 7.7.2015 nadobudol dňom 30.7.2015 určil, že skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi žalovaným je neplatné, z uplatnených 8 599,08 € titulom náhrady mzdy žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť 6 746,40 € brutto, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Následne uznesením z 27.8.2015 označeným v záhlaví žalovanému uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť 2 654,49 € ako plnú náhradu trov konania. Rozhodol tak podľa §142 ods. 3 OSP s odôvodnením, že ohľadom nároku na náhradu mzdy žalobca neúspech mal len v pomerne nepatrnej časti, kým ohľadom určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru bol úspešný celkom. Pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, pokiaľ ide o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, z dôvodu, že hodnotu sporu nie je možné vyjadriť v peniazoch, vychádzal z jednej trinástiny výpočtového základu [§11 ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.], a pokiaľ ide o náhradu mzdy, pri jej určení vychádzal z jej výšky peňažného plnenia [§10 ods. 1, 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.].

Proti uzneseniu žalovaný podal odvolanie a navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že ohľadom nároku na náhradu mzdy, kde žalobca uplatnil 8 599,08 €, a bolo mu priznaných 6 746,40 €, nejde o jeho len nepatrný neúspech, a nepatrí mu preto plná náhrada trov. Pri rozhodovaní o trovách konania podľa neho súd nemal preto rozhodovať podľa §142 ods. 3 OSP, ale podľa §142 ods. 2 OSP. Namietal tiež, že v odôvodnení uznesenia absentuje vysvetlenie, ako súd dospel k základnej sadzbe tarifnej hodnoty za jeden úkon právnej služby 220,74 €.

Žalobca nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu. Rovnopis odvolania mu bol doručený 19.10.2015.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného na to oprávneným účastníkom konania (§201, 202 a 204 OSP) bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie (§214 OSP) postupom podľa §212 ods. 1 a 3 OSP preskúmal uznesenie, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Právo na náhradu trov konania pre prípad plného úspechu v sporovom konaní je upravené v ustanovení §142 ods. 1 OSP tak, že právo na náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva má ten účastník, ktorý mal vo veci plný úspech. Vecou v zmysle uvedeného ustanovenia je predmet konania, ako tento je vymedzený v žalobnom petite ako časti žaloby, kde žalobca vymedzuje, čoho sa domáha (§42 ods. 3, 79 ods. 1 OSP). Čiastočný úspech vo veci, pokiaľ nejde o pomerne nepatrný neúspech, zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania, prípadne na vyslovenie, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§142 ods. 2 OSP). Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť nahradiť trovy konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Pokiaľ nejde o prípad, žeby rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku ani od úvahy súdu, v prípade, že účastník vo veci má čiastočný úspech, súd mu môže priznať náhradu všetkých jeho trov, ak neúspech mal len v pomerne nepatrnej časti svojho nároku, t. j. pôjde len o malú prehru účastníka, a je preto spravodlivé, aby aj v takom prípade dostal nahradené všetky trovy.

Podľa §10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ak nie je ustanovené inak, o. i. za tarifnú hodnotu sa považuje výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby.

Žalobca podanou žalobou sa domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy, ako nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru. Zo spisu vyplýva, že titulom náhrady mzdy za obdobie od 1.7.2010 do 31.8.2011 uplatňoval 8 599,08 €, t. j. 614,22 € mesačne. Súd prvého stupňa zistil priemerný mesačný zárobok žalobcu ako 562,20 € a tomuto titulom náhrady mzdy za 12 mesiacov priznal 6 746,40 € a žalobu vo zvyšku zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia absentuje akékoľvek vysvetlenie, prečo a na základe akých úvah súd dospel k záveru, že ohľadom náhrady mzdy ide o neúspech žalobcu len v nepatrnej časti, keď žalobcovi z uplatnených 8 599,08 € právoplatným rozsudkom súdu titulom náhrady mzdy bolo priznaných len 6 746,40 € brutto. Odôvodnenie napadnutého uznesenia nemá preto náležitosti ustanovené v §157 ods. 2 OSP, ale ponecháva v rovine dohadov a domnienok, prečo rozhodol tak, ako práve rozhodol. Dôvody jeho rozhodnutia nemôže zistiť nielen účastník konania, ale ani odvolací súd pri svojej prieskumnej činnosti v rámci odvolacieho konania. Z napadnutého rozhodnutia taktiež nie je možné nepochybné zistiť, ako súd dospel k určeniu základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sumou 220,74 €. Je preto dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že uznesenie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné. Z uvedených dôvodov bolo možné napadnuté rozhodnutie jedine zrušiť podľa §221 ods. 1 písm. f) OSP a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V tomto ďalšom konaní pokiaľ súd prvého stupňa zotrvá na svojom závere o nepatrnom neúspechu žalobcu v nároku na náhradu mzdy, tento riadne, jasne a presvedčivo odôvodní.

Pokiaľ dospeje k záveru, že neúspech žalobcu v rozsahu 22 % (6 746,40 z 8 599,08), čo takmer je jedna štvrtina z celku, zrejme ťažko možno považovať za pomerne nepatrnú časť, ohľadom tohto čiastkového nároku z neplatného skončenia pracovného pomeru žalobca vo veci mal čiastočný úspech, o ktorom pri rozhodovaní o trovách konania preto je potrebné rozhodnúť podľa §142 ods. 2 OSP. Vzhľadom na to, že žalobca vo zvyšnom čiastkovom nároku mal plný úspech vo veci, tiež sa javí, že v konkrétnom prípade pri rozhodovaní o trovách konania má dôjsť ku kombinácii princípov ustanovených v odseku 1 a 2 §142 OSP tak, že o jednom nároku (neplatnosť skončenia pracovného pomeru) z hľadiska náhrady trov platí ustanovenie odseku 1, kým o druhom (náhrada mzdy) ustanovenie odseku 2. V takýchto prípadoch judikatúra dospela k záveru, že pri číselnom vyjadrení náhrady trov konania peňažnou čiastkou je potrebné celkové trovy týkajúce sa všetkých nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru ako celku, ktoré tomu ktorému účastníkovi vznikli, rozdeliť v pomere k výške uplatnených čiastkových nárokov a v rámci týchto čiastkových nárokov posúdiť mieru úspechu a podľa toho priznať náhradu úspešnému účastníkovi. Vzhľadom na to, že v posudzovanej veci ide o kombináciu nároku, výšku ktorého nie je možné vyjadriť peňažnou čiastkou s peňažným nárokom, v záujme spravodlivého rozhodnutia o trovách konania bude potrebné zvažovať, že vo vzťahu k jednému z dvoch žalobou uplatnených čiastkových nárokov žalobca mal plný úspech a vo vzťahu k druhému z nich mal pomerný úspech 56 % (78 - 22).

Pri svojom rozhodovaní starostlivo sa vysporiada aj so všetkými odvolacími námietkami žalovaného v naznačenom smere a bude dbať na to, aby odôvodnenie jeho rozhodnutia malo všetky náležitosti ustanovené v §157 ods. 2 OSP tak, aby mohlo byť predmetom odvolacieho prieskumu.

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.